

ประกาศกรมส่งเสริมวัฒนธรรม
เรื่อง การให้ทุนอุดหนุนการวิจัยทางวัฒนธรรม
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๒ ประเภททุนทั่วไป

ตามกฎกระทรวงแบ่งส่วนราชการกรมส่งเสริมวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม พ.ศ. ๒๕๕๗ ที่ได้มี
การประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๗ กำหนดให้กรมส่งเสริมวัฒนธรรมมีอำนาจ
หน้าที่ตามกฎหมายประการหนึ่ง คือ การศึกษา วิจัย และเผยแพร่องค์ความรู้ทางวัฒนธรรม

กรมส่งเสริมวัฒนธรรมมีนโยบายที่จะเปิดให้ทุนอุดหนุนการวิจัยทั่วไปทางด้านวัฒนธรรม
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๒ เพื่อพัฒนาองค์ความรู้เพื่อให้สอดคล้องกับการดำเนินงานของกรม
ส่งเสริมวัฒนธรรม และได้กำหนดรายละเอียดในการขอรับทุนอุดหนุนการวิจัยทางวัฒนธรรม ประเภททุนทั่วไป
ดังนี้

๑. กรอบการวิจัยทางวัฒนธรรม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๒

- ๑.๑ การนำทุนทางวัฒนธรรมมาสร้างคุณค่าทางสังคมและเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ
- ๑.๒ ประชาคมอาเซียนกับงานวัฒนธรรม
- ๑.๓ การอนุรักษ์และสืบทอดความหลากหลายทางวัฒนธรรม

๒. หลักเกณฑ์และเงื่อนไขการขอรับทุนอุดหนุนการวิจัยทางวัฒนธรรม ประจำปีงบประมาณ
พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๒ ประเภททุนทั่วไป

๒.๑ ผู้เสนอขอรับทุนจะเป็นหน่วยงาน คณะบุคคล หรือรายบุคคลก็ได้ และต้องมีผู้รับรอง
ความสามารถของผู้รับทุนในการดำเนินงานวิจัย

๒.๒ ข้อเสนอการวิจัยต้องมีลักษณะครบถ้วนทุกข้อ ดังต่อไปนี้

๒.๒.๑ ต้องมีประเด็นวิจัยตามกรอบการวิจัยดังแนบท้ายประกาศนี้

๒.๒.๒ ข้อเสนอการวิจัย หรือส่วนใดส่วนหนึ่งของข้อเสนอการวิจัยนี้ ต้องไม่ใช่งาน
วิทยานิพนธ์ และ/หรือต้องไม่อยู่ในข้อเสนอการวิจัยที่ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากแหล่งทุนวิจัยอื่น (กรณีมี
การต่อยอดจากงานวิจัยเดิมต้องแสดงขอบเขตการดำเนินงานระหว่างงานเดิมและงานใหม่ ต้องมีหนังสือแสดงว่า
ไม่ได้อยู่ระหว่างการขอทุนจากแหล่งอื่น)

๒.๒.๓ หากกรม...

๒.๒.๓ หากกรมส่งเสริมวัฒนธรรม ตรวจพบว่า ข้อเสนอการวิจัยดังกล่าวเป็นงานวิทยานิพนธ์ หรือได้รับทุนเข้าช้อนจากแหล่งทุนวิจัยอื่น หรือมีการดำเนินการวิจัยมาแล้ว กรมส่งเสริมวัฒนธรรม ขอสงวนสิทธิ์ในการยกเลิกการสนับสนุนทุนวิจัย และขอเรียกเงินทุนวิจัยคืนทั้งหมด

๒.๒.๔ ผู้เสนอขอรับทุนจะต้องมีแผนการนำเสนอผลงานวิจัย และบทความวิจัย เช่น นำเสนอผ่านเวทีการประชุมสัมมนาทางวิชาการในระดับประเทศหรือระดับนานาชาติ เป็นต้น และตีพิมพ์ในระดับประเทศหรือระดับนานาชาติ โดยไม่ผูกพันกับงบประมาณที่เสนอขอจากกรมส่งเสริมวัฒนธรรม

๒.๒.๕ ผู้สนใจสามารถส่งแบบเสนอโครงการวิจัยได้เพียง ๑ โครงการเท่านั้นในฐานะหัวหน้าโครงการ และต้องปฏิบัติตามระเบียบ ข้อกำหนด และแนวทางปฏิบัติที่กรมส่งเสริมวัฒนธรรมกำหนด

๒.๓ คุณสมบัติของหัวหน้าโครงการวิจัย

๒.๓.๑ มีสัญชาติไทย และใช้ภาษาไทยเป็นภาษาหลักในการดำเนินการวิจัย

๒.๓.๒ มีศักยภาพในการบริหารจัดการโครงการวิจัย

๒.๓.๓ มีความรู้ความสามารถเป็นอย่างดีในวิทยาการด้านใดด้านหนึ่งเกี่ยวกับการวิจัยที่เสนอขอรับทุน มีศักยภาพความพร้อมด้านวุฒิการศึกษา ประสบการณ์ในการวิจัยที่จะดำเนินการวิจัยได้สำเร็จ

๒.๓.๔ สามารถปฏิบัติงานและควบคุมการวิจัยได้ตลอดระยะเวลาที่ได้รับทุน รวมทั้งสามารถดำเนินการวิจัยให้แล้วเสร็จภายในเวลาที่กำหนดอย่างมีคุณภาพ

๒.๓.๕ ผู้บังคับบัญชาของหน่วยงานเหนือขึ้นไปอย่างน้อย ๑ ระดับชั้น ให้ความเห็นชอบและรับรองความสามารถในการดำเนินการวิจัย

๒.๓.๖ ผู้เสนอขอรับทุนจะต้องไม่เป็นผู้ติดค้างการส่งรายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์สำหรับโครงการวิจัยที่ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากกรมส่งเสริมวัฒนธรรม ซึ่งสิ้นสุดระยะเวลาทำการวิจัยไปแล้ว

๒.๓.๗ ไม่เป็นหัวหน้าโครงการวิจัยที่อยู่ระหว่างการรับทุนอุดหนุนการวิจัยประเภทใดประเภทหนึ่งจากกรมส่งเสริมวัฒนธรรม

๒.๓.๘ กรณีอยู่นอกเหนือจากคุณสมบัติดังกล่าวข้างต้นให้อยู่ในดุลพินิจของกรมส่งเสริมวัฒนธรรม

๒.๔ ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ ๖ เดือน - ๑ ปี นับตั้งแต่วันที่มีการลงนามในสัญญา รับทุนอุดหนุนการวิจัยกับกรมส่งเสริมวัฒนธรรม

๒.๕ การส่งแบบเสนอโครงการวิจัย

๒.๕.๑ จัดทำแบบเสนอโครงการวิจัยที่เป็นภาษาไทยตามแบบฟอร์มของกรมส่งเสริมวัฒนธรรม โดยมีรายละเอียดครบถ้วนทุกข้อ

๒.๕.๒ ส่งแบบเสนอโครงการวิจัยมายัง ผู้อำนวยการสถาบันวัฒนธรรมศึกษา กรมส่งเสริมวัฒนธรรม เลขที่ ๑๔ ถนนเทียมร่วมมิตร เขตห้วยขวาง กรุงเทพฯ ๑๐๓๑๐ จำนวน ๑๐ ชุด โดยใช้แบบอักษร TH SarabunPSK ตัวหนังสือขนาด ๑๖ พ้อยท์ โดยจะเปิดรับข้อเสนอโครงการวิจัย

ตั้งแต่บัดนี้...

ตั้งแต่บัดนี้จนถึงวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๖๐ เท่านั้น หากพ้นกำหนดกรมส่งเสริมวัฒนธรรมจะไม่รับพิจารณา
ทั้งนี้ กรมส่งเสริมวัฒนธรรมจะพิจารณาโครงการวิจัยที่ส่งภายในกำหนดจากวันที่ประทับตราไปรษณีย์
เป็นสำคัญ และจะต้องแนบไฟล์โครงการวิจัยในรูปแบบ Microsoft Word มาที่อีเมล
research.docp@gmail.com ด้วย

๒.๕.๓ หากพบว่าเอกสารที่นำส่งมีรายละเอียดไม่ครบถ้วนตามเงื่อนไข และนำส่งเกิน
จากที่กำหนดไว้แล้ว จะถือว่าเป็นโมฆะ และกรมส่งเสริมวัฒนธรรมขอสงวนสิทธิ์ไม่ส่งแบบเสนอโครงการวิจัย
ดังกล่าวคืน โดยจะดำเนินการทำลายแบบเสนอโครงการวิจัยดังกล่าวทันที

๒.๕.๔ แบบเสนอโครงการวิจัย สามารถ Download ได้ที่ www.culture.go.th และ
สามารถสอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมได้ทางโทรศัพท์หมายเลข ๐ ๒๒๔๗ ๐๐๑๓ ต่อ ๑๓๐๙, ๑๓๑๐, ๑๓๑๕
โทรสาร ๐ ๒๖๔๕ ๓๐๕๙

๒.๖ กรมส่งเสริมวัฒนธรรม จะแจ้งผลการสนับสนุนทุนวิจัย รวมทั้งรายละเอียดในการจัดทำ
สัญญารับทุนไปยังผู้เสนอขอรับทุนที่ผ่านการพิจารณาคัดเลือก ภายในเดือนกันยายน ๒๕๖๐ และประกาศผล
การพิจารณาคัดเลือกผ่านทางเว็บไซต์ www.culture.go.th

จึงประกาศมาเพื่อทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๘ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๐

(นางพิมพ์วิ วัฒนวรการ)
อธิบดีกรมส่งเสริมวัฒนธรรม

คำอธิบายแนบท้ายประกาศ
กรอบการวิจัยและพัฒนาทางวัฒนธรรม
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๒

ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๖๒ กรมส่งเสริมวัฒนธรรมได้กำหนดกรอบทุนอุดหนุนการวิจัยทางวัฒนธรรม ประเภททุนทั่วไป จำนวน ๓ หัวข้อ ได้แก่

- ๑) การนำทุนทางวัฒนธรรมมาสร้างคุณค่าทางสังคมและเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ
 - ๒) ประชาคมอาเซียนกับงานวัฒนธรรม
 - ๓) การอนุรักษ์และสืบทอดความหลากหลายทางวัฒนธรรม
- หัวข้อดังกล่าวมีแนวคิดการวิจัยโดยสังเขป ดังนี้

๑. การนำทุนทางวัฒนธรรมมาสร้างคุณค่าทางสังคมและเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ

ประเทศไทยของเรามี “ทุนทางวัฒนธรรม” (Cultural assets) ซึ่งหมายถึง สิ่งดั้งเดิมที่มีอยู่เดิมของสังคมที่สั่งสมสืบทอดกันมา โดยอาจเป็นวัฒนธรรมสิ่งที่จับต้องได้ (Tangible) อาทิ วัดวาอาราม โบราณสถาน หรือวัฒนธรรมที่จับต้องไม่ได้ (Intangible) เช่น ประเพณี ความเชื่อ ผลิภัณฑ์ที่เป็นภูมิปัญญาของท้องถิ่น เช่น ผ้า เครื่องปั้นดินเผา งานช่างฝีมือพื้นบ้าน สถาปัตยกรรม ศิลปะการแสดง และอาหาร ซึ่ง “ทุนทางวัฒนธรรม” ถือเป็นเอกลักษณ์และมรดกอันสำคัญของชาติ โดยเกิดจากการที่บรรพบุรุษ ชุมชน สังคมไทยทั่วทุกถิ่น และสถาบันต่างๆ ทั้งในภาครัฐและเอกชน ได้รวบรวม สั่งสม และสร้างสรรค์ ในรูปแบบต่างๆ อาทิ องค์ความรู้ แหล่งความรู้ บุคลากรทางศิลปะและวัฒนธรรม ที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรม (Cultural Diversity) อย่างผสมกลมกลืนหลายชาติพันธุ์ให้อยู่ในสังคมอย่างสงบร่มเย็นมาโดยตลอด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการต่อยอดทุนทางวัฒนธรรมให้เกิดคุณค่าทางสังคมและมูลค่าทางเศรษฐกิจอย่างเป็นรูปธรรม หรือการพัฒนาพื้นที่ทางวัฒนธรรมให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว ทั้งนี้ เพื่อเป็นการสนับสนุนการนำทุนทางวัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่น มาพัฒนาและต่อยอดเพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ รวมทั้งส่งเสริมการมีส่วนร่วมของชุมชนในการดำเนินงานเพื่อให้เกิดการพัฒนาอย่างเป็นรูปธรรม ในการสร้างความเข้มแข็งแก่ชุมชนอย่างยั่งยืนสืบต่อไป

โจทย์ตัวอย่างการวิจัย

๑. กระบวนการสร้างองค์ความรู้และต่อยอดภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์เชิงพาณิชย์และสาธารณะ และส่งเสริมเศรษฐกิจสร้างสรรค์

๒. การพัฒนาองค์ความรู้และต่อยอดภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เกิดประโยชน์เชิงพาณิชย์และสาธารณะ เพื่อเป็นพื้นฐานในการพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนอย่างยั่งยืน

๒. ประชาคมอาเซียนกับงานวัฒนธรรม

อาเซียน หรือ สมาคมประชาชาติแห่งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ (Association of South East Asian Nations หรือ ASEAN) ก่อตั้งขึ้นโดยปฏิญญากรุงเทพ (Bangkok Declaration) ซึ่งได้มีการลงนามที่วังสราญรมย์ เมื่อวันที่ ๘ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๑๐ วัตถุประสงค์ของการก่อตั้งอาเซียน คือ เพื่อส่งเสริมความเข้าใจอันดีต่อกันระหว่างประเทศในภูมิภาค อารัมภ์ซึ่งสันติภาพ เสถียรภาพ และความมั่นคงทางการเมือง สร้างสรรค์ความเจริญก้าวหน้าทางด้านเศรษฐกิจ การพัฒนาทางสังคมและวัฒนธรรม การกีดกันอยู่ดีของประชาชนบนพื้นฐานของความเสมอภาคและผลประโยชน์ร่วมกันของประเทศสมาชิก

ในการประชุมสุดยอดอาเซียน ครั้งที่ ๑๓ เมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๐ ที่ประเทศสิงคโปร์ ผู้นำอาเซียนได้ลงนามในกฎบัตรอาเซียน ซึ่งเปรียบเสมือนธรรมนูญของอาเซียนที่จะวางกรอบทางกฎหมายและโครงสร้างองค์กร เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของอาเซียน ในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์และเป้าหมาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งการขับเคลื่อนการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนภายในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ (ค.ศ. ๒๐๑๕) ตามที่ผู้นำอาเซียนได้ตกลงกันไว้ โดยวัตถุประสงค์ของกฎบัตรอาเซียนคือ ทำให้อาเซียนเป็นองค์กรที่มีประสิทธิภาพ มีประชาชนเป็นศูนย์กลาง และเคารพกฎกติกาในการทำงานมากขึ้น นอกจากนี้ กฎบัตรจะให้สถานะนิติบุคคลแก่อาเซียนเป็นองค์กรระหว่างรัฐบาล (Intergovernmental Organization) โดยประชาคมอาเซียนประกอบด้วยความร่วมมือ ๓ เสาหลัก คือ

๑. ประชาคมการเมืองและความมั่นคงอาเซียน (ASEAN Political and Security Community-APSC)
๒. ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (ASEAN Economic Community-AEC)
๓. ประชาคมสังคมและวัฒนธรรม (ASEAN Socio-Cultural Community-ASCC)

ตลอดระยะเวลา ๔๓ ปีที่ผ่านมา ถึงแม้ว่าอาเซียนจะประสบความสำเร็จในหลายๆ ด้าน แต่อาเซียนยังมีปัญหาและสิ่งท้าทายอยู่หลายเรื่องด้วยกัน ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการพัฒนาทางการเมืองที่ไม่เท่ากันของประเทศสมาชิก ปัญหาความขัดแย้งทางการเมืองระหว่างประเทศ ความแตกต่างทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศสมาชิก ความแตกต่างหลากหลายทางการเมือง เศรษฐกิจ วัฒนธรรม ศาสนาและเชื้อชาติของประเทศสมาชิก ดังนั้น ในระยะเวลาก่อนจะก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี ค.ศ.๒๐๑๕ ประเทศไทยจึงควรมีองค์ความรู้เกี่ยวกับอาเซียนในด้านต่างๆ โดยเฉพาะความรู้ในแต่ละประเทศสมาชิก เพื่อลดช่องว่างและความหวาดระแวงที่มีต่อกัน และนำไปสู่การกำหนดนโยบายที่เหมาะสมของประเทศไทยต่อการเป็นสมาชิกประชาคมอาเซียนอย่างสมบูรณ์

โจทย์ตัวอย่างการวิจัย

๑. อัตลักษณ์ทางวัฒนธรรมของประเทศต่างๆ ในอาเซียนคืออะไร
๒. มรดกร่วมทางวัฒนธรรมในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียนมีอะไรบ้าง และมีแนวทางในการบริหารจัดการมรดกทางวัฒนธรรมอย่างไร
๓. รูปแบบและแนวทางการบริหารจัดการทางวัฒนธรรมของประเทศต่างๆ ในอาเซียน
๔. วัฒนธรรมที่อยู่ตามชายขอบของประเทศไทยกับประเทศเพื่อนบ้าน

๕. แนวทางการบริหารจัดการวัฒนธรรมและการปฏิรูปการศึกษาของประเทศไทยให้มีเสถียรภาพ ประสิทธิภาพ และมีความรู้เท่าทันประเทศต่างๆ เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน (ASEAN Community)

๓. การอนุรักษ์และสืบทอดความหลากหลายทางวัฒนธรรม

โครงการวิจัยนี้จะเป็นการศึกษาวิจัยองค์ความรู้ทางวัฒนธรรมของชาติ และความหลากหลายของ วัฒนธรรมท้องถิ่น เพื่อหาแนวทางการส่งเสริม อนุรักษ์ สืบทอด พัฒนา และต่อยอดคุณค่าทางวัฒนธรรมของชาติ และความหลากหลายของวัฒนธรรมท้องถิ่น และแนวทางการปกป้องคุ้มครองมรดกทางวัฒนธรรมของชาติ และท้องถิ่น ทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และระดับนานาชาติ เพื่อป้องกันการละเมิดหรือการนำไปใช้อย่าง ไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม

โจทย์ตัวอย่างการวิจัย

๑. การสร้างศักยภาพและความสามารถของบุคคลในชุมชนเพื่อการพัฒนาทางสังคมในระดับชาติ
๒. การส่งเสริม อนุรักษ์ และพัฒนาคุณค่าทางศาสนา ศิลปวัฒนธรรม และเอกลักษณ์ที่หลากหลาย
๓. การศึกษาองค์ความรู้ทางศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ค่านิยม และสร้างสรรค์งานศิลปะระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และระดับนานาชาติ

หมายเหตุ: การวิจัยทุกหัวข้อ จะต้อง

๑. เน้นกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชนและชุมชนในฐานะเจ้าของวัฒนธรรม
๒. ทุกโครงการวิจัยจะต้องมีขั้นตอนการคืนข้อมูลให้กับชุมชน
๓. ทุกโครงการวิจัยจะต้องอธิบายเรื่องการใช้ประโยชน์จากงานวิจัย เช่น ประโยชน์ในเชิงวิชาการ เชิงนโยบาย/การบริหาร เชิงพาณิชย์ หรือเชิงสาธารณะ
๔. ทุกโครงการวิจัยควรมีการดำเนินงานในลักษณะเป็นทีมวิจัย